

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11CoE/23/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315220731
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4315220731.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Vargovej a členiek senátu JUDr. Evy Šiškovéj a JUDr. Olgy Kováčovej, v exekučnej veci oprávneného: CD Consulting s.r.o., Příkop 843/4, Zábřovice, 602 00 Brno, Česká republika, IČO: 264 29 705, proti povinnému: C. P., nar. XX. XX. XXXX, F. armády XX/XX, XXX XX T. - Q., o vymoženie uloženej povinnosti, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 13Er/269/2015 a u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Záhradnícka 60, Bratislava, pod sp. zn. EX 46061/15, o odvolaní oprávneného zo dňa 14. 02. 2017 proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 13Er/269/2015-40 zo dňa 20. 01. 2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie oprávneného zo dňa 14. 02. 2017 proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 13Er/269/2015-40 zo dňa 20. 01. 2017 v časti proti výroku o zamietnutí návrhu na zmenu účastníka konania (I. výrok) odmieta.

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Levice č.k. 13Er/269/2015-40 zo dňa 20. 01. 2017 v časti výroku o zastavení exekúcie (II. výrok), v časti výroku o náhrade trov konania povinného (III. výrok) a v časti výroku o trovách exekúcie (IV. výrok) **z r u š u j e a v e c v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na zmenu účastníka konania, exekúciu zastavil a nepriznal povinnému náhradu trov konania. O náhrade trov exekúcie rozhodol tak, že o nich rozhodne po právoplatnosti uznesenia.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil citáciou ust. § 39 ods. 4, § 243f ods. 1, 3, 5 a 6 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ust. § 17 ods. 1 veta druhá a ods. 2 zákona č. 191/1950 Zb. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov a ust. § 251 a § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

3. Uviedol, že oprávnený spísal dňa 06. 11. 2015 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. návrh na vykonanie exekúcie, čím sa začalo exekučné konanie. Exekučným titulom je vykonateľný rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 13C/72/2014-31 zo dňa 09. 04. 2015, ktorým súd priznal oprávnenému nárok zo zmenky proti povinnému. Dňa 29. 01. 2016 bolo súdu prvej inštancie prostredníctvom súdneho exekútora doručené podanie spoločnosti Private Capital Investments Limited označené ako oznámenie o zmene oprávneného, ktoré obsahovalo tiež vyjadrenie k aplikácii ust. § 243f Exekučného poriadku v tejto exekúcii. Obsahom tohto podania je oznámenie o tom, že na základe predloženej rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23. 12. 2015 a tiež podľa jej zodpovedajúcej prílohy bola pohľadávka oprávneného, vymáhaná v tejto exekúcii, postúpená na spoločnosť Private Capital Investments Limited. Na osvedčenie týchto skutočností bola spolu s podaním súdu zaslaná Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok a jej príloha.

Zákonom č. 438/2015 Z. z. došlo s účinnosťou od 23. 12. 2015 k novelizácii Exekučného poriadku, ktorá sa týkala vymáhania nárokov zo zmenky proti povinným, ktorí sú fyzickými osobami. Podľa novej právnej úpravy je oprávnený povinný opísať v návrhu na vykonanie exekúcie aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a pripojiť dôkazy osvedčujúce tieto skutočnosti; túto povinnosť má aj indosatár. Predmetnou novelou bolo doplnené tiež prechodné ust. § 243f Exekučného poriadku, ktoré vyžaduje, aby uvedené skutočnosti boli doplnené aj v už začatých exekúciách, a to do 30 dní od účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z.. Pre už začaté exekúcie, v ktorých sa vymáha právo zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, platí dňom účinnosti predmetnej novely ex lege odklad exekúcie (§ 243f ods. 3 Exekučného poriadku, s tým, že pokiaľ nebudú v lehote 30 dní doplnené (§ 243f ods. 5 Exekučného poriadku), je súd povinný tieto exekúcie zastaviť.

V predmetnej exekúcii sa vymáha právo zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou. Dňa 20. 01. 2016, v lehote podľa ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, podala u súdneho exekútora zahraničná obchodná spoločnosť Private Capital Investments Limited, so sídlom 18-22 Stoney Lane, Yardley, Birmingham, B25 8YP, Spojené Kráľovstvo, IČO: 09 252 000 (ďalej len „postupník“) oznámenie o zmene oprávneného a doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku.

Súd prvej inštancie po preskúmaní súdneho spisu, exekučného titulu a doplnenia predloženého postupníkom dospel k záveru, že na predmetnú exekučnú vec sa vzťahuje ust. § 243f Exekučného poriadku v spojení s ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. To, či postupník má alebo nemá vlastný vzťah s povinnou a či je povinný predložiť doplnenie v zmysle ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, nie je pre posúdenie veci rozhodujúce. Oprávneným v predmetnej exekučnej veci totiž nie je postupník, ale obchodná spoločnosť CD Consulting s.r.o., na ktorú sa nepochybné vzťahujú povinnosti podľa spomínaných ustanovení, pričom z odôvodnenia exekučného titulu vyplýva, že oprávnený podložil svoje práva v základnom súdnom konaní zmenkou, ktorú nadobudol indosamentom. Oprávnený tak bol povinný splniť povinnosť uloženú zákonom č. 438/2015 Z. z. a doplniť návrh na vykonanie exekúcie opísaním rozhodujúcich skutočností, týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinným a pripojiť dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

Oprávnený, ktorý je účastníkom konania až do právoplatného rozhodnutia exekučného súdu o zmene účastníka na strane oprávneného podľa ust. § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, si svoju zákonnú povinnosť do dňa vydania rozhodnutia nespĺnil. Samotným doručením oznámenia o postúpení vymáhanej pohľadávky sa postupník nestáva účastníkom v exekúcii.

Ani skutočnosť, že vymáhaná pohľadávka bola postúpená, nebráni splneniu si zákonnej povinnosti oprávneného. Účinnosťou zákona č. 438/2015 Z.z. došlo ex lege k odkladu exekúcie, pričom exekučný súd bol povinný prednostne posúdiť, či si oprávnený riadne a včas splnil svoju zákonnú povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie a následne rozhodnúť o pokračovaní v exekúcii, resp. o zastavení exekúcie. Iba v prípade pokračovania v exekúcii je možné rozhodovať o iných procesných návrhoch, vrátane návrhu na zmenu účastníka konania. Vzhľadom na to, že návrh na vykonanie exekúcie nebol v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami v určenej lehote zo strany oprávneného a ani zo strany postupníka riadne doplnený, súd exekúciu podľa ust. § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastavil.

Súd prvej inštancie bol povinný sa prednostne zaoberať otázkou pokračovania v exekúcii, resp. zastavenia exekúcie, až po vyriešení tejto otázky mohol prikrčiť k rozhodnutiu o podanom návrhu na pripustenie zmeny účastníka konania na strane oprávneného. Keďže návrh nebol riadne doplnený a súd exekúciu zastavil, v nadväznosti na tento výrok nepripustil zmenu účastníka konania na strane oprávneného.

O náhrade trov účastníkov exekučného konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle ust. § 251 a § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 200 ods. 1 Exekučného poriadku s odôvodnením, že oprávnený procesne zaviniel zastavenie konania, preto by bol povinný zaplatiť povinnému náhradu trov konania, avšak povinnému nevznikli žiadne trovy, a preto mu súd prvej inštancie ich náhradu nepriznal.

O trovách exekúcie v zmysle ust. § 200 ods. 5 Exekučného poriadku súd prvej inštancie nerozhodoval, pretože nemal ich vyčíslenie k dispozícii, vymienil si o nich rozhodnúť samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Uvedené uznesenie súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu včas podaným odvolaním oprávnený ako odvolateľ.

Namietal, že podľa Exekučného poriadku môže súd rozhodnúť len o nepripustení zmeny účastníka alebo o jeho pripustení, pričom v predmetnej veci súd rozhodol tak, že návrh na zmenu účastníka konania zamietol. Exekučný poriadok nestanovuje, že oznámenie podľa ust. § 37 ods. 3 Exekučného poriadku nemôže urobiť aj nový oprávnený. Takýmto výkladom súdu by došlo k odňatiu práva na prístup k súdu. Z ust. § 37 ods. 3 Exekučného poriadku vyplýva, že účastník len oznamuje exekútorovi skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností a exekútor následne podáva návrh súdu na pripustenie zmeny účastníka. To, že oznámenie exekútorovi urobil nový oprávnený, nebráni exekútorovi, aby podal návrh na zmenu oprávneného v súlade s ust. § 37 ods. 3 Exekučného poriadku. Navyše Exekučný poriadok neustanovuje, že návrh nemôže doplniť oprávnený v zmysle hmotného práva, a to, že na splnenie danej povinnosti je nevyhnutné rozhodnutie súdu o zmene oprávneného.

Spoločnosť Private Capital Investments Limited preukázala v súlade s ust. § 37 ods. 3 Exekučného poriadku, prostredníctvom zmluvy o postúpení pohľadávky, prechod povinnosti a práva z exekučného titulu. Na základe toho bola táto spoločnosť ako nový oprávnený povinná doplniť návrh na vykonanie exekúcie v súlade s ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Odvolateľ zastáva názor, že sa naňho povinnosť ustanovená v § 39 ods. 4 Exekučného poriadku nevzťahuje, keďže mu súd nepriznal právo zo zmenky rozhodnutím a nejde o oprávneného, ktorý by mal vlastné vzťahy s povinným a svoje právo nepreukazuje ani nepretržitým radom indosamentov. Na oprávneného prešlo právo priznané exekučným titulom indosatárovi na základe dohody o postúpení judikovaných pohľadávok. Nedošlo k rubopisu, ani k odovzdaniu zmenky, oprávnený sa nestal majiteľom zmenky, a preto logicky nemá práva zo zmenky. V prípade, ak je pohľadávka zo zmenky už rozsúdená, možno túto pohľadávku ako samostatný predmet občianskoprávných vzťahov od zmenky právne oddeliť. Je teda zrejmé, že v prípade, ak by prechod práva z exekučného titulu bol na základe rubopisu, v takom prípade by oprávnený bol povinný preukazovať vlastné vzťahy predchádzajúceho majiteľa zmenky (remitenta) k dlžníkovi. V danej veci došlo k cesii pohľadávky zo zmenky, avšak cesionár pri tom zmenku nenadobudol, teda logicky si neuplatňuje právo zo zmenky. Na podporu svojich argumentov poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. 10. 2015 v konaní pod sp. zn. 3Oboer/426/2014. S poukazom na uvedené neboli naplnené dôvody na zamietnutie návrhu na zmenu účastníka konania.

Taktiež neboli naplnené dôvody ani na zastavenie exekúcie, pretože oprávnený svoj návrh doplnil a zároveň nie je oprávneným, ktorému by bolo priznané právo zo zmenky rozhodnutím súdu a ktorý by súčasne mal vlastné vzťahy s povinným a zároveň nepreukazuje svoje právo nepretržitým radom indosamentov a nebolo rozhodnuté o pripustení nového oprávneného do exekučného konania.

Oprávnený navrhol, aby odvolací súd odvolaniu v celom rozsahu vyhovel, zrušil napadnuté rozhodnutie a priznal oprávnenému náhradu trov konania za podané odvolanie.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (ust. § 34 CSP) pri skúmaní podmienok odvolacieho konania zistil, že proti I. výroku uznesenia súdu prvej inštancie č. k. 13Er/269/2015-40 zo dňa 20. 01. 2017 (t. j. proti výroku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že zamietla návrh na zmenu účastníka konania), odvolanie prípustné nie je. S poukazom na túto skutočnosť dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie oprávneného zo dňa 14. 02. 2017 proti I. výroku vyššie označeného uznesenia súdu prvej inštancie je potrebné podľa ust. § 386 ods. c/ CSP odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Pokiaľ ide o odvolanie podané proti II. až IV. výroku napadnutého uznesenia odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania oprávneného odvolacími dôvodmi, ako i zisteným skutkovým stavom (ust. § 379, § 380 ods. 1, 2, § 383 CSP), prejednal podané odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 385 CSP), pričom dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 20. 01. 2017 je potrebné v časti výroku o zastavení exekúcie (II. výrok), v časti výroku o náhrade trov konania povinného (III. výrok) a v časti výroku o trovách exekúcie (IV. výrok) zrušiť podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a /, b/ CSP a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa ust. § 391 ods. 1 CSP.

6. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

Podľa § 357 CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a/ zastavení konania,
- b/ odmietnutí podania vo veci samej,
- c/ odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d/ návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e/ zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f/ návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g/ zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h/ zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i/ návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j/ odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k/ povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l/ zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m/ nároku na náhradu trov konania,
- n/ prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o/ návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

Podľa § 386 písm. c/ CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak

c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, alebo

Podľa § 389 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c/ súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d/ nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

7. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov účinnom v čase rozhodovania odvolacieho súdu, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

8. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017 (teda i v čase rozhodovania súdu prvej inštancie v predmetnej veci), ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

Podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla.

Podľa § 39 ods. 1, 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, z návrhu na vykonanie exekúcie musí byť zjavné, ktorému exekútorovi je určený, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísaný a datovaný. Okrem toho návrh na vykonanie exekúcie musí obsahovať meno, priezvisko, bydlisko účastníkov, prípadne bydlisko zástupcov, údaj o štátnom občianstve, ak je účastníkom fyzická osoba, názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, pokiaľ je pridelené, ak je účastníkom právnická osoba, a presné označenie exekučného titulu, vymedzenie vymáhaného nároku, prípadne označenie dôkazov, ktorých sa oprávnený dovoľáva.

V návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu (s povinným). Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

Podľa § 40 ods. 1, 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, exekútor vyzve toho, kto podal návrh, aby nesprávny, neúplný alebo nezrozumiteľný návrh opravil alebo doplnil v lehote, ktorú určí a ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní. Poučí ho aj o tom, ako treba opravu alebo doplnenie urobiť. Ak oprávnený napriek výzve exekútora v určenej lehote neopraví alebo nedoplní návrh, v dôsledku čoho nemožno v exekučnom konaní pokračovať, alebo ak nepriloží exekučný titul, súd exekučné konanie na návrh exekútora zastaví. O týchto následkoch musí byť oprávnený poučený.

Podľa § 44 ods. 2, 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. *) Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie. Ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podľa § 243f ods. 1, 2, 4, 5, 6 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona. Na exekučné konania podľa odseku 1, v ktorých do účinnosti tohto zákona nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia sa ustanovenia § 39 ods. 4 a § 40 použijú rovnako. Ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m). Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví. Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

9. Z obsahu predloženého spisu súdu prvej inštancie odvolací súd zistil, že predmetné exekučné konanie sa začalo dňa 06. 11. 2015, kedy bola pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 13C/72/2014-31 z 09. 04. 2015, právoplatného dňa 29. 07. 2015 a vykonateľného dňa 03. 08. 2015. Dňa 14. 12. 2015 bola súdu prvej inštancie doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe vyššie uvedeného exekučného titulu. Dňa 29. 01. 2016

súdny exekútor doručil súdu prvej inštancie podanie spoločnosti Private Capital Investments Limited zo dňa 20. 01. 2016, ktorým táto spoločnosť oznamovala exekučnému súdu prevod práv z exekučného titulu z oprávneného na spoločnosť Private Capital Investments Limited. Uvedenú skutočnosť preukazovala Rámcovou zmluvou o postúpení judikovaných pohľadávok zo dňa 23. 12. 2015 a prílohou č. 1/40370019 k tejto zmluve. Na základe uvedeného súdny exekútor žiadal exekučný súd, aby v zmysle ust. § 243f ods. 6 Exekučného poriadku preskúmal, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku alebo rozhodol o pokračovaní exekúcie. Zároveň navrhol, aby súd pripustil zmenu účastníka na strane oprávneného tak, že novým oprávneným bude spoločnosť Private Capital Investments Limited.

Súdny exekútor zároveň doručil exekučnému súdu aj podanie spoločnosti Private Capital Investments Limited zo dňa 20. 01. 2016, označené ako „doplnění návrhu na nařízení exekuce podle § 243f ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. o soudných exekutorech a exekuční činnosti (dále i Exekuční řád)“ spolu s rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23. 12. 2015 a prílohu č. 1/403700119 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok. Následne exekučný súd preskúmal listiny doručené do súdneho spisu a rozhodol napadnutým uznesením tak, že zamietol návrh na zmenu účastníka konania a exekúciu zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že povinnému náhradu trov konania nepriznal a o trovách exekúcie si vymienil rozhodnúť po právoplatnosti napadnutého uznesenia.

10. Vo vzťahu k odvolaniu oprávneného proti I. výroku uznesenia exekučného súdu ako súdu prvej inštancie (zamietnutie návrhu na zmenu účastníka konania), odvolací súd uvádza, že CSP ako primárny procesnoprávny predpis upravujúci odvolacie konanie v civilných ako aj v exekučných veciach, je vo vzťahu k prípustnosti odvolania založený na koncepcii, že odvolanie je prípustné len proti tým uzneseniam súdu prvej inštancie, pri ktorých samotný CSP (§ 357 CSP) alebo osobitný právny predpis (napr. v intenciách prejednávanej veci Exekučný poriadok) výslovne pripúšťa právo podať odvolanie (§ 355 ods. 2 CSP).

Žiadne ustanovenie CSP ani iný zákon (predovšetkým však Exekučný poriadok) neustanovuje, že proti uzneseniu (resp. v prejednávanej veci proti výroku uznesenia), ktorým exekučný súd ako súd prvej inštancie rozhodol o návrhu na zmenu účastníka konania (bez ohľadu na výsledok tohto rozhodovania - teda bez ohľadu na to, či návrh na zmenu účastníka konania zamietol, alebo zmenu účastníka pripustil alebo nepripustil), je odvolanie prípustné.

Keďže žiadny zákon výslovne nepripúšťa právo podať odvolanie proti uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na zmenu účastníka konania (§ 9a Exekučného poriadku v spojení s ust. § 355 ods. 2 CSP), odvolací súd odvolanie oprávneného v časti, v ktorej odvolanie smerovalo proti I. výroku napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, odmietol podľa ust. § 386 písm. c/ CSP ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Odvolací súd zdôrazňuje, že ani nesprávne poučenie sporových strán súdom prvej inštancie (vo vzťahu k I. výroku napadnutého uznesenia) o tom, že proti ním vydanému uzneseniu je prípustné odvolanie nezakladá procesnú legitímáciu strán na uplatnenie tohto opravného prostriedku, keďže prípustnosť odvolania je ex lege vylúčená zo zákona (obdobne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Sžf/47/2010).

11. K výroku, ktorým exekučný súd ako súd prvej inštancie zastavil exekúciu (II. výrok) odvolací súd uvádza, že v predmetnej veci bolo potrebné vychádzať z toho, že exekučné konanie sa začalo dňa 06. 11. 2015 (kedy bola u súdneho exekútora spísaná zápisnica o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie) a do 23. 12. 2015 nebolo rozhodnuté o žiadosti súdneho exekútora zo dňa 06. 11. 2015 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola exekučnému súdu ako súdu prvej inštancie doručená dňa 14. 12. 2015 spolu s právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, t. j. rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 13C/72/2014-31 zo dňa 09. 04. 2015. Z predloženého exekučného titulu jednoznačne vyplýva, že bol vydaný v súdnom konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a povinný je fyzickou osobou.

12. Dňa 23. 12. 2015 nadobudol účinnosť zákon č. 438/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení neskorších predpisov, ktorý v článku V zmenil a doplnil zákon č. 233/1995 Z. z. o

súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a okrem iného doplnil ust. § 39 Exekučného poriadku o ods. 4, zmenil ust. § 44 ods. 2, doplnil ust. § 57 ods. 1 o písm. m/ a zaviedol ust. § 243f.

Účelom zákona č. 438/2015 Z. z. bolo zvýšiť ochranu spotrebiteľa v súdnych konaniach pred všeobecnými súdmi Slovenskej republiky. Právna úprava má zamedziť, aby ďalej dochádzalo k zneužitiu niektorých právnych inštitútov (napr. zmenky) proti spotrebiteľom a zabezpečiť, aby nedochádzalo ďalej k vydávaniu rozsudkov, ktoré potvrdzujú nároky veriteľov dosahujúce príslušenstvo vo výške dosahujúcej úžeru. Zaviedla sa tak povinnosť súdu skúmať, či v rámci uplatneného nároku zo zmenky, táto nevznikla zo vzťahu so spotrebiteľom. Predpokladom tohto je skúmanie, či si oprávnený splnil svoje zákonom stanovené povinnosti, vyplývajúce mu z ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Pokiaľ si oprávnený tieto svoje povinnosti nesplní, ako tomu bolo v predmetnej veci, ani exekučný súd nemôže splniť svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 17 ods. 2 zákona č. 191/1950 Sb. zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov účinnom od 23. 12. 2015. Pre takýto prípad je upravený postup exekučného v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. v prebiehajúcich exekúciách (po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie) je to postup v zmysle ust. § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, t. j. zastavenie exekúcie.

Z ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku vyplýva pre oprávneného (ktorý podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou) povinnosť opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, pričom tieto skutočnosti je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie je potrebné pripojiť i dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

Z ust. § 44 ods. 2 štvrtá veta Exekučného poriadku, vyplýva, že súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi.

Ustanovenie § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku m/ zakotvuje prípad zastavenia exekúcie v prípade, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

Z dikcie ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že v exekučných konaniach začatých do 23. 12. 2015 (exekučné konanie v zmysle § 36 ods. 2 Exekučného poriadku začína dňom doručenia návrhu na vykonanie exekúcie exekútorovi), v ktorých sa od 23. 12. 2015 vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa ust. § 39 ods. 4 do 30 dní od účinnosti tohto zákona (t. j. do 22. 01. 2016). Túto povinnosť v zmysle ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku má oprávnený i v exekučných konaniach, v ktorých do účinnosti zákona (t. j. zákona č. 438/2015 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 23. 12. 2015), teda do 23. 12. 2015 nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia, čo výslovne vyplýva z ust. § 243f ods. 2 Exekučného poriadku.

13. Podľa právnej úpravy platnej a účinnej od 23. 12. 2015 obsiahnutej v ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, je povinnosťou oprávneného opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, pričom je tu odkaz na ust. § 17 zákona č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov účinnom od 23. 12. 2015 a povinnosťou exekučného súdu je potom na tieto skutočnosti prihliadnuť, a to z úradnej povinnosti. Táto povinnosť priamo vyplýva i z ust. § 17 ods. 2 vyššie citovaného zákona, v zmysle ktorého, ak sa v konaní uplatňuje alebo vymáha nárok zo zmenky, z úradnej povinnosti sa prihliadne na skutočnosti odôvodňujúce námietky podľa odseku 1, ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

14. Oprávnený si túto svoju zákonom stanovenú povinnosť v zákonom určenej lehote nesplnil a spoločnosť Private Capital Investments Limited takúto povinnosť nemala, nakoľko nie je účastníkom konania, pričom jej oznámenie zo dňa 20. 01. 2016 i s poukazom na jeho obsah (tvrdenie o tom, že nie sú naplnené podmienky na aplikáciu ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený nemá žiadny vlastný vzťah s povinným, nie je originálnym ani následným majiteľom zmenky, nie je ani indosatárom zmenky, ale je výlučne v pozícii veriteľa na základe nadobudnutia judikovanej pohľadávky, ktorá mu bola postúpená po vydaní súdneho rozhodnutia) nemohlo vyvolať relevantné právne účinky.

15. Exekučný súd ako súd prvej inštancie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nerozhodol, ale rozhodol priamo o zastavení exekúcie. Odvolací súd je toho názoru, že v danom prípade rozhodol o zastavení exekúcie predčasne, pretože primárne mal rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V prípade, ak mal exekučný súd za to, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladené na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky a zároveň rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom, vyššie citované ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku upravuje dôvody zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to tie isté dôvody, pre ktoré je možné následne exekúciu zastaviť podľa ust. § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku, avšak až potom, čo bolo rozhodnuté o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia.

16. Pod pojmom exekúcia tak, ako je to uvedené v ust. § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku je potrebné rozumieť fázu, kedy už bolo poverenie na vykonanie exekúcie udelené. Predtým sa jedná o fázu exekučného konania. V danom prípade exekučné konanie ešte do fázy exekúcie nedospelo.

17. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie exekučného súdu v časti výroku o zastavení exekúcie (II. výrok) ako predčasne vydané zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a/, b/ CSP a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa ust. § 391 ods. 1 CSP, pričom súd prvej inštancie bude viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

18. Oprávnený v podanom odvolaní napadol uznesenie súdu prvej inštancie ako celok (nielen II. výrok o zastavení exekúcie), teda napadol aj výrok o náhrade trov konania povinného (III. výrok) a výrok o trovách exekúcie (IV. výrok), ktoré sú závislé od výroku o zastavení exekúcie. V zmysle ust. § 357 písm. m/ CSP je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania, teda v predmetnej veci bolo možné podať odvolanie proti výroku o náhrade trov konania povinného (III. výrok), o čom boli účastníci konania i správne poučení. Taktiež exekučný súd správne poučil účastníkov konania i o tom, že proti výroku o trovách exekúcie (IV. výrok) nie je odvolanie prípustné.

Výrok o trovách konania, resp. trovách exekúcie je od konečného výroku o zastavení exekúcie závislý a jeho právna opodstatnenosť je vždy nerozlučne spojená s trvaním konečného výroku. V predmetnej veci odvolací súd zrušil II. výrok uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým zastavil exekúciu, v dôsledku čoho bolo potrebné zrušiť i výrok o trovách konania (III. výrok) ako i výrok o trovách exekúcie (IV. výrok), ako výrok závislý od výroku o zastavení exekúcie.

19. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a uznesenie súdu prvej inštancie v časti II., III. a IV. výroku zrušil v zmysle ust. § 389ods. 1 písm. a/, b/ CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V tomto bude súd prvej inštancie postupovať v zmysle vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu a jeho úlohou bude skúmať, či sú splnené zákonné predpoklady a požiadavky na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa citovaného ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora zo dňa 06. 11. 2015 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Zároveň rozhodne i o náhrade trov konania a trovách exekúcie, vrátane trov odvolacieho konania.

20. Odvolací súd takto rozhodol pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 - § 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.